

jeg nok kunde tænke mig, at det ærede Medlem ikke kunde overkomme det. Men det ærede Medlem tør ikke nægte, at han var virksom for at faa dette Møde i Stand; det er rigtigt, det kommer det ærede Medlem ikke uden om, selv om han nu siger, at Ordene måske burde været noget anderledes. Og det samme siger jeg med Hensyn til hans Deltagelse i Konsulentmødet; jeg ved ikke, om det ærede Medlem har bedt om det, det kommer det ikke an paa, men det ærede Medlem har faaet det lavet saadan, at han kom med, og han har faaet Lejlighed til paa Konsulentmødet at slaae et Slag mod det, som er saa forfærdelig galt. Jeg mener altsaa, at det ærede Medlem har baade i Jylland, i Kvægavlsforeningen og i Konsulentmødet og alle Vegne, hvor han kunde faa Lejlighed til det, søgt at lægge de Anskuelser, vi andre nu søge at gøre gældende, frem paa den Maade, som om de vare helt gale; paa den Maade have vi andre i Udvalget ikke ønsket at gøre vore Anskuelser gældende. Jeg vil slutte med at sige, som jeg sagde i Gaar, at det var bedre, at det ærede Medlem anvendte sit Arbejde til noget positivt i Stedet for noget saa negativt som dette her at forhindre et saadant Forslags Fremkomst.

Jeg skal heller ikke dvæle ved, at han har klaget over, at jeg har sagt, at han har søgt en Bevilling til Avlscentrer. Det er der ikke noget ondt i — slet ikke, men det kan jo heller ikke hjælpe, at det ærede Medlem kommer og siger, at han slet ikke var vred over det; han sagde i Salen, at han havde aldrig udtalt sig om det, men det har han alligevel. Naar man ser efter ved 2den Behandling af Finansloven for 1898—99, Sp. 1845, vil man se, at der siger det ærede Medlem følgende; med den ærede Formands Tilladelse skal jeg oplæse det.

Formanden: Jeg ønsker ikke at give Tilladelse dertil, da den ærede Ordfører vistnok er inde paa de Spørgsmaal, jeg før udtalte laa uden for Forhandlingerne, efter at det ærede Medlem for Skanderborg Amts 4de Valgkreds (P. T. Nielsen) havde talt.

Ordføreren (Bjerre): Jeg maa altsaa ikke læse det op.

Formanden: Nej, hvis jeg ikke tager fejl, idet jeg opfatter det, der finder Sted, som en personlig Forhandling, en Forhand-

ling om et æret Medlems personlige Optræden.

Ordføreren (Bjerre): Der er ikke noget som helst personligt deri, ikke det allermindste, det er blot en faksisk Fremstilling af, hvorledes det er gaaet. Jeg ser ikke, at der er noget ondt i, at et Medlem søger at opnaa en Bevilling, hvor han mener, at han er berettiget til det, og det saa gaar det ærede Medlem imod. Ja, jeg ved ikke, om han har Ret til at blive vred over det eller ikke, men der er i og for sig ikke noget som helst personligt nedsettende deri og kan ikke være det. . . . (P. T. Nielsen: Hvorfor anvendes det da imod mig?) Det ærede Medlem siger, hvorfor det da anvendes imod ham, jo, for det klargør alligevel, at det ærede Medlem en Gang har tænkt anderledes. (P. T. Nielsen: Nej!) Ja, jeg kan nu ikke skønne anderledes, end at det ærede Medlem en Gang har søgt denne Bevilling og da mente, at han har kunnet faa Gavn af den, og det fortænker jeg ham ikke i; men saa siger jeg, at det ser ret mærkeligt ud, at han senere forandrer Mening og bliver saa vred over disse Avlscentrer. Jeg skal efter Formandens Udtalelse lade være at læse det op, men ærede Medlemmer kunne jo selv se det efter. Det staar under 2den Behandling af Finansloven 1898—99, Sp. 1845. Ligeledes skal jeg sige, at jeg kunde selvfølgelig aldrig tænke mig, at hvis disse Paragraffer nu gaa igennem, skulde det ærede Medlem for Fremtiden være afskaarret fra at bruge dem, det kunde aldrig paa nogen mulig Maade falde mig ind, men jeg synes, at det er ret mærkeligt, at det ærede Medlem har været ude og brugt saa stærke Udtryk om de Ting, som han dog har søgt at faa, hvad han fremdeles selvfølgelig ogsaa vil kunne gøre. Der var derfor, synes jeg, ingen Grund til saaledes at drage det frem eller lægge det for Had.

Med Hensyn til de ny Avlscentrer, som skulde komme frem under § 15, er det urigtigt, saa det skal jeg slet ikke komme ind paa. Det er saa klart fremlagt, at det ikke er Avlscentrer i den Forstand, og det har det ærede Medlem heller aldrig før høvdet.

Det ærede Medlem var i Gaar inde paa at sige, at mit Regnestykke med Hensyn til Underendringen under § 20 var galt. Jeg havde ventet, at det ærede Medlem i Dag havde sagt, om han mener, at i de Udgifter, som opstaa i Anledning af denne Konkurrence, maa ogsaa med-